71. številka. Ljubljana, v torek 29. marca. XXV. leto, 1892.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . .	gld. 13·—	Četrt leta . .	gld. 3·30
Pol leta . . .	„ 6·50	Jeden mesec.	„ 1·10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . .	gld. 15·—	Četrt leta . . .	gld. 4·—
Pol leta . . .	„ 8·—	Jeden mesec .	„ 1·40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Šolske razmere na Spodnjem Štajerskem.

Maribor, dne 25. sušca 1892.

Menda ni predmeta, o katerem bi se mi Slovenci imeli toli pritoževati in smo se v istini toli pritoževali, kakor o šolskih razmerah. Gotovo se nam baš na tem polju gode največe krivice. Ne glede na to, da je slovenščina od visokih šol popolnoma izključena, še slovenske srednje šole nimamo, da, izimši kronovino Kranjsko, menda niti jedne popolnoma slovenske ljudske šole. Ravno na šolskem polju, na polju izobrazbe naše mladine, skušajo naši nasprotniki v zvezi z nam „toliko prijazno“ vlado doseči največe uspehe za germanizacijo. Oni spoznavajo, da je baš omika tisto netilo, iz katerega se uname plamen narodne zavednosti, plamen ljubezni do naroda in domovine. Naši nasprotniki računajo pri tem svojem delu tako-le:

Ako usiljujemo Slovencem pri vsaki priliki nemške šole, slovenske jim pa zabranjujemo, bode se gotovo vsaj nekaj slovenske mladine, ako že ne ponemčilo, pa vsaj navzelo nemškega duha in mržnje in zaničevanja do svojega naroda in do svojega materinega jezika, t. j. ako v nemških šolah iz slovenskih otrok ne vzgojimo Turkov, pa vzgojimo vsaj renegate, poturice, ki so huji od Turčina. Kjer se nam pa to ne posreči, tam pa dosežemo vsaj toliko, da ostane slovenska mladina v teh šolah ponemčevalnicah neomikana in neizobražena, da se potem ali ne bo zanimala za nobeno duševno gibanje, ali pa da se bode vsled tega kdaj lože dala preslepiti in pridobiti za nemškutarijo. In ko bi nam celo ta nakana spodletela, to pa dosežemo na vsak način, da Slovencem z nemškimi šolami, ako ne zapremo, pa vsaj otežimo pot do višje omike, da Slovenci ne morejo producirati potrebnega razumništva, da vsled tega ne morejo zasesti vseh onih mest v javnem življenju, katera jim pripadajo, in našim sinovom so mastne službe zagotovljene; kajti na prazno mesto pride gotovo tujec, Nemec, ki bode potem porabil ves svoj upliv v prospeh blažene Germanije.

To so nakane naših nasprotnikov na šolskem polju; v vseh treh smerih delujejo naši nasprotniki z združenimi močmi, sistematično in s pomočjo vlade na to, da bi izpodrinili in uničili slovenski živelj.

Da se v mestu Mariboru v vseh ljudskih šolah, izimši vadnico, celo leto ne sliši slovenska besedica, dasi je tudi v mestu, osobito v Magdalenskem predmestju, mnogo slovenskih otrok, tega mi ni treba poudarjati. Znano pa je tudi, da je Maribor, ta trdnjava germanizatoričnih teženj, obkrožena s celim vencem šulferajnskih šol kot manjših trdnjavic. Kake so te šulferajnske šole, o tem se je že mnogo pisalo in govorilo. Večina dece ne ume besedice nemški, in vender je pouk izključno nemški. Deca obiskuje te šole, ker je kak zagrizen nemškutar svojim vinicarjem in dolžnikom zapovedal, da imajo svojo deco v to šolo pošiljati ali pa ker se ji delijo, ali vsaj obečajo, zastonj knjige, obleka in druge stvari. Seveda šulferajn v svoji premetenosti obrača svojo pozornost v prvi vrsti na one šole, pri katerih drugi činitelji ne opravljajo njegove naloge v popolno zadovoljnost majke Germanije. Žalibog moramo reči, da je takih slučajev okoli Maribora le preveč, o katerih šulferajn nima posla, ker ga drugi činitelji prehitijo, tako da šulferajnu ne preostaje dela.

Mariborski meščani podjarmili so takorekoč gospodarski že vso okolico, in tako imajo tudi jedino le oni odločilno besedo v občinskih in krajnih šolskih zastopih vseh občin okoli Maribora. Isto tako pašujejo popolnoma samovoljno v okrajnem šolskem svetu. Da pa ti ne pozabijo skrbeti za to, da se poučuje dovolj v nemščini, je pač umevno. Okoli Maribora so občine, v katerih niti 10% prebivalstva ne ume nemški, in vender je šola isto tako nemška, kakor kje na Gorenjem Štajerskem. Kaki uspehi se v takih šolah dosežejo, o tem se je pred kratkim naš deželni šolski nadzornik sam prepričal. Prišel je nadzorovat popolnoma nemško trirazredno ljudsko šolo v Radvanju pri Mariboru. V najvišjem oddelku upraša dečka, ki je že 8 let obiskoval to šolo, in jo ima torej kmalu zapustiti, kako bi on poročal pismeno svojim roditeljem, da ima izstopiti iz šole, in da bi se rad poprijel urarskega obrta. Deček se je silil, z veliko težavo nabral v svojem spominu nekaj posameznih nemških besed, a jih ni znal spraviti v sklad. Potem mu reče deželni šolski nadzornik, da naj to pove slovenski, ako ne zna nemški. In glej, deček je prav gladko odgovarjal, in deželni šolski nadzornik je sam izrazil svoje začudenje nad tem, da deček, ki nikdar ni bil v kaki slovenski šoli, pač pa 8 let obiskaval popolnoma nemško in še celo trirazredno šolo, govori mnogo gladkeje slovenski nego nemški. Dalje reče deželni šolski nadzornik v prvem razredu iste šole, naj ustanejo oni, ki znajo nemški, a vse obsedi. Potem zaukaže, naj ustanejo vsi oni, ki znajo samo slovenski in hipomo skoči vse po koncu. Zdaj upraša deželni šolski nadzornik navzočo učiteljico, ali nima nobenega Nemca mej učenci, in ta mu odgovori: Pač, jeden je tukaj, ki je prišel z Zgornjega Štajerskega. Potem je govoril deželni šolski nadzornik s tem jedinim Nemcem, pa se je kmalu prepričal, da se je nemški deček mej slovensko deco naučil slovenski, a slovenski otroci se v nemški šoli niso naučili nemški. Ko bi vender minister Gauč bil kdaj navzočen pri taki inspekciji! Ali ni to prava ironija ljudske šole? A zdaj, ko je bilo na tej šoli razpisano nadučiteljsko mesto, namestil je deželni šolski svet prosilca, ki je bil sicer mej vsemi prosilci najmlajši, katerega je pa priporočalo to, da je trd Nemec, in da bode, kakor ve to povedati „Marburger Zeitung“, marljivo deloval v zmislu germanizacije. Ali se ne doseže s takimi šolami to, kar smo zgoraj omenili, namreč, da ostane slovenska mladina brez omike, brez izobrazbe in da je vsled tega nezmožna, udeležiti se kakega društvenega življenja in gibanja?

(Konec prih.)

LISTEK.

Materino srce.

(Češki spisal E. Jelinek, poslovenil —.)

(Dalje.)

Iz tega vsaj vidite, da me tam v teh straneh niso zadrževale v svojem objetji le željne prijetnosti — mazur in poloneza! Ne, ne, neredko požrl sem dobrovoljno tudi trpek društveni požirek. To spada k celoti.

Ali da pridem k reči sami.

V sodno sobo uvela me je stareja dama, zelo izvedena in naobražena. Peča se s psihologičnimi študijami in vsled tega udeleževala se je prav često sodiških obravnav.

Prišla sva o pravem času. Skoro ob jednem z nama ustopili so sodniki in zasedli takoj zeleno mizo. Ob strani stalo je sv. razpelo. Tudi zagovornik je zavzel mesto.

V neveliki sobi, napolnjeni z občinstvom raznih vrst, nastala je nanagloma tihota.

Potem so se odprla vrata, in dva oborožena vojaka privedeta zvezanega — zločinca.

Strašen pogled.

Bil je to mlad mož, tope, skoro malo zmešane glave. V tem obličji se ni svetila niti jedna iskra zavednosti, izgledalo je, kakor bi niti ne znalo, kaj se godi. Siva, groba halina jetniška je visela na gromadi pregibljivih človeških kostij kakor breme, katero se prenaša s težavo. Cela ta postava je bila utelesena podoba telesne in duševne bolezni. Vzbujala je bolj sočutje nego odpor, dasi je oko nerado pogledovalo na njo. Sprevodnica moja mi je pošepetala hitro na uho, da vidi v tem človeku le samo zanemarjenost in da je za njegova dela odgovoren tudi malovredni svet, kateri sodi take ljudi, za katere se popreje ni brigal nikdar.

In v resnici bila je njena sodba večinoma opravičena. Za zatoženega pastirja Gregorja Balka ni se brigal do tega trenotka nihče na celem svetu, stoprav zdaj so izvedeli zanj. Dorastel je na pašniku, na tožni in samotni strmini, kjer niti trava ne raste rada. Nekaj glav živine — to je vsa družba njegova. Ognjišče, na katerem je ogreval otrple svoje ude — to je bila jedina dobrota, katero mu je ponujal svet. Sicer pa ga je zasipaval le z bedo, s kleto revščino, z mrazom, gladom in zimo. Niti k vojakom ga niso hoteli, ker je bil skljućen in suh. Ostal je torej na tej tožni in samotni strmini — in tam mu je bilo ostati do poslednjega diha, do smrti. Tako je rastel, ali do duše njegove ni prodrl niti jeden jasni žarek.

Imel je sicer mater, ali mater staro in ubožno. Ona mu je bila jedina dobrotnica, in on sam je rekel nekoč filozofski, da le ona in krave njegove ga ne bodejo. Sicer ga prê bode ves svet . . . ljudje in obzor, zima in vihar. Ali ta mati se je starala od dne do dne in naposled ležala na postelji in ni mogla zboljšati bednega življenja sinu z ničemur. Nekdaj, v boljših časih, ko je naprosila še mesto petih — do deset kopejk, mogel je tudi Gregor iti vsaj ob praznikih v krčmo na steklenico žganja, ali sedaj . . . da bi on tako dobival kopejke . . .

Doma pa v materini kočici bilo je mrzlo, a halja njegova je bila raztrgana tako, da je skoro z njega padla.

Takov človek je stal zvezan pred nami.

Zatožba se je glasila kratko in tako jasno, da o činu in o okolnostih ni moglo biti niti najmanjšega dvoma.

Deželni zbor kranjski.

(IX. seja, dne 29. marca 1892. leta.)

Ob ½12. uri otvori deželni glavar sejo..

Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi brez ugovora. Došle peticije se izroče dotičnim odsekom v pretres. Poročilo deželnega odbora gledé deželnega zakona o ugodnostih za nove stavbe s stanovanji za delavce izroči se upravnemu odseku.

Posl. dr. Tavčar poroča v imenu upravnega odseka o napravi ceste iz Podpeči do „Dolgega grabna“, oziroma do tje, kjer se združi z gospodarsko, z deželnozborskim sklepom z dné 22. novembra 1890 mej okrajne ceste uvrščeno, v ozemlji mesta Ljubljanskega in občine Tomišelj nahajajočo se cesto, z dotičnim načrtom zakona. Občini Preserje in Borovnica predložili sta že lani dotični načrt. Dež. odbor je poizvedoval, vojaška in politična oblast izrekli sta se ugodno. Cestni odbor na Vrhniki ni hotel dati nobene podpore, kar pa ni opravičeno, zatorej je začel dež. odbor nove obravnave. Ako bi se pa cestni odbor ne udal, bode deželni odbor obdržal to stvar v evidenci ter se nanjo oziral pri nasvetih, katere bode stavil v svojem poročilu o popravi ceste pri Stari Vrhniki, da bi se namreč od podpore, katero bi visoki deželni zbor temu cestnemu odboru v ta namen dovolil, odtegnil delni znesek 1000 gld. ter izplačal cestnemu odboru Ljubljanske okolice kot donesek za zgradbo ceste iz Podpeči do Dolgega grabna.

Upravni odsek predlaga, da se vzame na znanje tiskano poročilo deželnega odbora in vsprejme nastopni načrt zakona:

Zakon

z dne ..... veljaven za vojvodino Kranjsko, o zgradbi nove okrajne ceste iz Podpeči do „Dolgega grabna“, kjer naj se spoji z nekdanjo, po sklepu deželnega zbora z dne 22. novembra 1890. l. mej okrajne ceste uvrščeno, v ozemlji mesta Ljubljanskega in občine Tomišelj ležečo gospodarsko potjo.

Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem na podstavi § 22. deželnega zakona z dne 28. julija 1889. l., dež. zak. št. 17, tako:

§ 1. V cestnem skladovnem okraji „Ljubljanska okolica“ zgraditi je novo okrajno cesto na progi iz Podpeči do „Dolgega grabna“, kjer naj se spoji z nekdanjo, po sklepu deželnega zbora z dne 22. novembra 1890. l. mej okrajne ceste uvrščeno, v ozemlji mesta Ljubljanskega in občine Tomišelj ležečo gospodarsko potjo.

§ 2. Mojemu ministru za notranje reči je naročeno zvršiti ta zakon.

Pri glasovanju vsprejme se načrt zakona brez debate.

Poročilo upravnega sveta o preložitvi, odnosno delni popravi z Vrhnike čez Staro Vrhniko v Podlipo držeče okrajne ceste, se odstavi z dnevnega reda in preloži na dnevni red jedne bodočih sej.

Posl. baron Rechbach poroča v imenu upravnega odseka glede uvrstitve Velikolaško-Bloške okrajne ceste mej deželne ceste.

Poročilo vzame se na znanje in se konečna rešitev odgodi do časa, ko bode zgrajena Dolenjska železnica.

Posl. Povše poroča v imenu upravnega odseka o prošnji gospodarskega odbora v Sanaboru za podporo za napravo cestnih podrovov mej vasjo Sanabor in Zavetniki. Ljudje v tem okraji so vsled trtne uši v veliki stiski, dobre ceste so jim potrebne za promet. Upravni odsek priporoča, da se nakloni tej občini za napravo teh del podpora 150 gld.

Posl. Šuklje obžaluje, da se ne more strinjati s predlogom upravnega odseka. Zadnjič dovolila se je podpora za neko občinsko cesto, danes zahteva se celo za kanale. Gospodarski odbor v Sanaboru ne zdi se mu kompetenten. Število tacih prošenj bode silno naraščalo, če bodemo tako radodarni. Govori o pomanjkanji zavednosti lastne sile, ki se mu zdi velika naša napaka. V druzih deželah bi se kaj tacega ne videlo. Predlaga, da se stopi na dnevni red.

Posl. Lavrenčič zagovarja predlog upravnega odseka. Podelilo se je že več tacih podpor. Prizna na primer potrebo gledališča, a potrata se mu zdi nepotrebna pri tacih zgradbah. Če se neče tacih prošenj v deželnem zboru, naj se to sklene. Za zdaj naj se pa dovoli občini vsaj 100 gld. podpore.

Posl. Pakič je bil osupnjen o govoru posl. Šukljeja. Govori za koristi kmetskih občin, dolžnost ga veže, da se je oglasil proti takemu učenjaku, kakor je g. profesor Šuklje. Priporoča, da glasujejo vsi za te borne groše.

Poročevalec Povše odgovarja na kratko. Če država daje podpore, mora jih tem bolj dajati dežela. Vzdržuje predlog upravnega odseka.

Pri glasovanji vsprejme se predlog Šukljejev in se prestopi na dnevni red.

Posl. Murnik poroča o prošnji županstva v Vipavi za ureditev kanalizacije ob državni cesti skozi trg Vipavo. Upravni odsek predlaga, da dež. odbor izroči to prošnjo c. kr. dež. vladi v rešitev. Se vsprejme.

Posl. baron Wurzbach poroča o letnem poročilu deželnega odbora in sicer o § 1.: Potrjenje zakonovih načrtov; o § 2.: Davki.

Posl. dr. Tavčar stavi po kratkem predgovoru pri marg. štev. 3. nastopno resolucijo:

Deželni zbor opazi v tem, da ga vlada leta 1891. ni sklicala k rednemu zasedanju, prelom ustave;

izreka odločni svoj protest, da bi iz tega postopanja vlada v prihodnje izvajala kak prejudicij, ter

zahteva jednako odločno, da se bode deželni zbor kranjski v letu 1892. še jedenkrat ustavnim potom k zasedanju pozval. Deželnemu odboru se naroča, da obvesti o ti resoluciji ministersko predsedstvo na Dunaji.

(Konec prih.)

Koroški deželni zbor.

V včerajšnji seji dež. zbora Koroškega poročal je grof Goëss o proračunu normalnošolskega zaklada za l. 1892. V generalni debati oglasil se je prvi posl. Muri ter z ozirom na deželnega glavarja ostentativno naglašanje cesarjevih besed „mir in delo“ izjavil, da slovenski narod na Koroškem še vedno ni dosegel tistih pravic, katere mu pristojajo po zakonu, in da je zlasti gledé šol še vedno prikrajšan. — Nemec dr. Ubl je odgovoril, da upošteva dež. šolski svet vse upravičene želje prebivalstva in da ugodi rad, kar se tiče slovenskega pouka, ako se pokaže zato potreba. Marsikdaj pa tega ni mogoče storiti, ker so baje dotične prošnje neosnovane in narejene po navodu posebnih brošur, izdanih v Ljubljani. Dr. Ubl skušal je na to denuncirati „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ in naglašal, da so vse peticije, katere so se odposlale gledé šol, umetno narejene, da narod ni o njih vsebini ničesar vedel, da so podpisi ponarejeni in kar je še več takih lažnjivih očitanj. — Dr. Ublu odgovarjal je prav izborno poslanec Einspieler in pobil njega očitanje, da se želja po slovenskih šolah ni rodila iz potrebe. Jaz — rekel je posl. Einspieler — in posl. Muri živiva mej narodom in poznava njega želje in potrebe dobro. Brošure, katere so se izdale, niso nepostavna agitacija, ampak samo navod ondu, kjer ga potrebujejo; isto velja o deputaciji, ki je šla na Dunaj in o 33 peticijah. Pri peticijah ne gré upraševati, kdo jo je sestavil, ampak kaj je tam povedano. Podpisi niso ponarejeni; da je le jeden podpis ponarejen, poseglo bi sodišče vmes. Kakor je posl. Ghon v drž. zboru rekel, da ničesar ne varuje, kar se reče z nasprotne strani, tako tudi jaz ne verujem ničesar tega, kar ste iznesli. Posl. Einspieler čital je nato neki zapisnik iz Št. Jakoba v Rožni dolini iz katerega je razvideti, da so ondu nasprotniki slovenske šole plašili prebivalce s pripovedkami, da pridejo sedaj hrvatski učitelji, da se ne bo nemški jezik več poučeval itd. Na tak način je lahko dobiti podpise za protipeticije. Proti slovenskemu učnemu jeziku agitujejo učitelji in uradniki, tudi oblastva. Ako občine vzlic temu ne odnehajo, je to dokaz, da želi narod slovensko šolo, kakor so tudi nebrojne prošnje, pritožbe in rekurze od l. 1874. do današnjih dnij dokaz, da agitacija ni narejena umetno, ampak da je vznikla prav iz naroda. Posl. Muri izrekel je željo, naj ravna deželni šolski svet s slovenskimi učitelji pravično in tako, kakor z drugimi, da ne bodo slovenski učitelji vsled vednih preganjanj morali bežati iz dežele. — Dež. predsednik baron Schmidt-Zabierow je ugovarjal posl. Muriju, češ, da mu kaj takega ni znano, da se ni zgodilo, na kar je posl. Muri postregel dež. predsedniku z imeni dotičnih učiteljev, ki so morali bežati iz dežele.

Dne tega in tega ob deveti uri zvečer prišel je Gregor Balek domov in, kakor običajno, ni izpregovoril niti besede. Stoprav čez nekaj časa je zaklel in nazval svoje življenje pasjim življenjem. Stara mati se je težko vzdignila na postelji, tolažila je sina in mu prê prigovarjala, naj se ne roga Bogu. Materino prigovarjanje je razburilo sina neizmerno. Prav z jasna jel je divjati, razbil vse, kar je ležalo okolu njega in naposled posegel celo na roditeljico svojo, posegel je tako nesrečno, da je iz materine glave takoj pridrla kri. Nekoliko nenamernih udarcev je zapustilo rdeče sledi na prsih in na životu.

In Gregor je bežal vun ter se ni vrnil več. Zjutraj so ga našli nekje v gozdu; uprašanju, je li on to storil, odgovoril je mirno, da. Prijeli so ga torej in zaprli.

Sodiški zdravnik je spoznal ranjenje nevarnim, a izrekel je upanje, da bode mogoče vzdržati pri življenji staro mater Gregorja Balka. Vsled tega glasila se je zatožba: Gregor Balek je kriv zločina ubijavskega napada na svojo mater.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. marca.

Češkonemška sprava.

Nemci se nikakor ne morejo potolažiti, da je vlada kar tako na kratko ustregla večini deželnega zbora češkega ter odnehala od punktacij. Zlasti jih boli, da vlada neče ničesar storiti, s čimur bi mogla faktično dokazati dobro voljo svojo. Vse pisanje levičarskih glasil je dokaz, da stranka še ne vé, kaj naj stori. Glede grofa Kuenburga pravijo oficijozna glasila, da njega punktacije ne brigajo čisto nič, ker ga tedaj, ko so se sklenile, še ni bilo v ministerstvu. To je odgovor na prašanje, jeli bil grof Kuenburg zadovoljen z vladno izjavo. Kratek odgovor!

Nadškofijski kapitel Zagrebški.

Škof Gašparić, dosedanji generalni vikar in upravitelj Zagrebške nadškofije, je na smrt bolan, in kapitel je bil primoran voliti novega generalnega vikarija. Izvoljen je bil v soboto 68 let stari kanonik Pavlešič, ki je že povsem onemogel in za vodstvo vikarijatskih poslov povsem nesposoben. Faktična upravitelja sta kanonika Rački in Vučetić. — Vest, da bode imenovan Zagrebškim nadškofom madjarski benedektinec Haudegh, kakor je poročal „Slovenec“, je povsem neutemeljena.

Vnanje države.

Situvacija v Srbiji.

Politična situvacija na Srbskem je jako zamotana. Radikalni klub je v nekaki krizi; danes se poteza za to, jutri za to. Pasić se je srečno izkobacal iz zagate, v katero ga je spravila liberalna interpelacija zaradi očitane mu veleizdaje. Sedaj je objekt raznim napadom regentstvo, ker še vedno ni vsprejelo demisije vojnega ministra Praporčetovića. V radikalnem klubu napivali so sicer že novemu vojnemu ministru, toda imenovan še ni, kajti regentstvo ne mara na to mesto poklicati radikalca nego hoče vzdržati na njem svojega zaupnega moža. Bržkone bi regentje radi spravili polkovnika Milovana Pavlovića, velikega sovražnika radikalcev, v ministerstvo. — Radikalni klub izgubil je mimo Katića še nekaj drugih odličnih članov, a sedaj je izstopil tudi Rajko Tajsić.

Francoska zbornica.

Pred kratkim dogodili so se v nekaterih cerkvah veliki izgredi, ker so duhovniki govorili o socijalnih težnjah in sploh o Franciji in o republiki na nedostojen način. Ti izgredi prišli so v zadnji seji francoske zbornice v razgovor in prouzročili strastno debato. Pri tej priliki oglasil se je tudi naslednik umrlega škofa Freppela in sicer na način, ki je vzbudil splošno pomilovanje, ker novi poslanec je jako vulgaren kričač. Ministerski predsednik Loubet je izjavil, da je naročil sodiščem strogo preiskavo. Radikalec Pichon govoril je jako ostro. Ako se duhovniki — je rekel — ne morejo ogibati politike, je to njih stvar, narod jih pa zato ne bo plačeval. Končno prašal je Pichon vlado, ali hoče začeti večni boj proti klerikalizmu, čemur je zbornica burno ploskala.

Nemški državni zbor.

V zadnji seji spravil je poslanec Richter zadnjo ministersko krizo v razgovor in rekel, da je po njegovi sodbi rešitev krize nesrečna. Potezal se je tudi za pravo parlamentarno vlado na Pruskem in za ustanovitev samostojnih državnih ministerstev. Grof Caprivi je zagovarjal rešitev krize, rekši, da je sedanja ureditev porok za stabilnost razmer. Po grofu Capriviju govorili so še načelniki posamnih strank ter izrekli državnemu kancelarju popolno zaupanje. Posl. Liebknecht, znani socijalist, govoril je proti militarizmu in omenjal znanega ukaza princa Jurija saskega. Tudi glede aneksije Alzacije in Lotaringije gororil je Liebknecht in rekel, da je bilo to pravo pravcato hudodelstvo, vsled česar je predsednik poklical govornika k redu.

Dopisi.

Iz Ljubljane dne 28. marca. [Izv. dop.] (Naše kranjske hranilnice nemčurska nadutost.) Preteklo soboto priobčil je naš uradni list seznamek prispevkov, katere je naklonila kranjska hranilnica iz čistega dobička preteklega leta za dobrodelne namene. Leto za letom opazujemo že, da je vsakoletni ta seznamek nesramen udarec v lice našega naroda, čegar denar nemški gospodje po velikem delu poklanjajo najopasnejšim sovragom slovenske stvari. Ker pa 95% kranjskega prebivalstva ne morejo popolnoma prezreti, nam zopet na najbreztaktnejši način kažejo svojo ljubezen do nemštva in svojo mržnjo do „inferiornih" Slovencev. Da je tudi letos tako — evo Vam dokazov: Nemškemu „Schulvereinu" dovolili so zopet „den Höchstbetrag" od 5000 gld., katerega pa so umetno povikšali še s tem, da so še posebej votirali za Ljubljanski otroški vrt 150 gld., za nemška otročja zabavišča v Kočevji, Tržiči in Zagorji po 50 gld. in konečno za Ljubljansko šulvereinsko šolo pa 100 gld. Nemška glasbena šola filharmoničnega društva dobi 600 gld., ona naše „Glasbene Matice" pa 200 gld., slovensko Talijo ošabno prezirajo, nemški „šmiri", ki je preteklo zimo v redutni dvorani ad absurdum dovajala potrebo nemškega gledališča v Ljubljani, pa so drage volje podarili 200 gld. Če vse to ni impertinentna demonstracija zoper narod, kateremu ima hranilnica zahvaliti svoje življenje, potem resnično ne vemo, kako bi nazvali tako početje. — Toda kdo naj se čudi tej breztaktnosti pri gospodi, ki še celo — humaniteto postavlja v službo svoji germanski nadutosti. Ljubljanska nižja gimnazija šteje meroma trikrat toliko razredov in desetkrat toliko učencev nego Kočevska, na zadnjem zavodu imajo štipendij, da jih komaj oddajejo, dočim se pri nas v Ljubljani šola obilica revežev, ki jih le javna milost obvaruje lakote. To je dognana stvar in vender dovoljuje kranjska hranilnica za podporo revnih učencev na nižji gimnaziji v Ljubljani isto vsotico 100 gld., kakor za Kočevski zavod. Ravno toliko dobi tudi višja gimnazija v Novem mestu in le 200 gld. višja gimnazija v Ljubljani. Ako se za podlago vzame Kočevskemu zavodu darovana svota, tedaj bi morala dobiti pri nepristranski in pravični razdelitvi višja gimnazija v Ljubljani vsaj 1000 gld., ona v Novem mestu in nižja Ljubljanska pa vsaj po 500 gld. A za pravico so slepi kranjske hranilnice gospodarji in odločilno jim je le to, je li revež Slovenec ali Nemec. Le tako je mogoče umeti povedano in pa to, da dobe revne nemške učenke mestne dekliške šole v Ljubljani 150 gld., revice na jednaki slovenski šoli pa le 100 gld. Vse to so pa le najbolj kričeči slučaji iz uvodno omenjenega seznamka. — Zaradi tistih par stotakov teh vrstic nismo napisali in ako bo šlo po našem, tedaj naj bi obdarovana narodna društva pred noge vrgli nemškim gospodarjem slovenskega denarja tiste revne miloščine. Par stotakov nas pa tudi še ne bo ponemčilo. Pač pa je treba jedenkrat za vselej in „in perpetuam rei memoriam" na zid pribiti nesramno početje stranke, s katero naj bi se po nasvetu naših elastikov najbolje spravili! Naj nam le pljujejo v lice, gospodje hranilnični, tudi žanje prišel bo prej ali slej sodni dan, ko jim bo v ušesih zvenel spomin na njih sedanjo breztaktnost in nesramnost. Za sedaj pa je toliko gotovo, da se naši Nemčurji niso ničesar naučili v politični šoli zadnjih let in onim našim politikom, ki še vedno trdé, da nemčurska naša stranka pričenja uvidevati, da jej ne gre hegemonija in da je pripravljena do poštene sprave, onim politikom kličemo zategadelj v spomin besede krmarja-filozofa v jednem kapitana Marryata romanov, glaseče se: Es ist allerdings Thatsache, dass man aus einem Schweinsohr keine seidene Börse machen kann.

Več „mladih" rodoljubov.

Iz Ptuja 28. marca. [Izv. dop.] Odbor „Slovenskega pevskega društva" v Ptuji je v zadnji svoji seji določil za letošnji „Veliki koncert" v Šoštanju dné 14. avgusta 1892 sledeče pesmi:

Mešani zbor: Volarič: „Grajska hči", Foester: „Ljubici", Vilhar: „Domovini".

Moški zbori: Nedved: „Avstrija moja", Nedved: „Venec slovanskih pesni", Foester: „Gorenjski slavček" s spremljevanjem godbe.

Večinoma smo te pesni že lansko leto razposlali. Če bi se pa utegnilo pripetiti, da bi kje glasov pomankovalo, prosimo p. n. g. poverjenike, naj se v tem oziru nemudoma obrnejo na odbor „Slov. pevskega društva" v Ptuji, da se zamorejo pesni vežbati prej ko mogoče.

Ob jednem prosimo gg. poverjenike, naj delujejo na to, da bo letošnji koncert presegal vse slavnosti, kar jih je že društvo priredilo.

Vsa slavna društva pa še jedenkrat uljudno opozarjamo na to slavnost ter jih prosimo, naj se je v ogromnem številu udeleže.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) imel je danes svojo IX. sejo. Pri resoluciji dr. Tavčarja, katero prijavljamo na drugem mestu, bila je kratka debata, katere so se udeležili dr. Tavčar, deželni predsednik baron Winkler in deželni odbornik Murnik, ki sta branila prvi vlado, drugi pa postopanje dež. odbora. Resolucija izročila se je upravnemu odseku. Poslanec Pfeifer imel je daljši govor o vedno rastočih davkih in o čudnem načinu, kako se časih iztirjavajo. Sicer so se obravnavale razne peticije. Seja zaključila se je ob 2. uri.

— (Častitim p. n. naročnikom) uljudno naznanjamo, da smo današnji številki pridejali poštne nakaznice ter prosimo vse one častite p. n. naročnike, katerim ta mesec naročnina poteče, oziroma je že potekla, naj se blagovolé poslužiti priložene nakaznice. Oni častiti p. n. naročniki pa, kateri so že naročnino plačali, naj priloženo nakaznico blagovolé porabiti pri prihodnjem poteku naročbe. Istotako se lehko vsi oni častiti p. n. naročniki, katerim smo poslali „Stenski koledar", poslužijo te nakaznice ter nam vpošljejo za istega znesek 28 kr.

— (Vojaški zdravniki izstopili so) — kakor poroča „Gr. Tp." — po višjem naročilu iz društva zdravnikov za Kranjsko, ker se jim je pri zadnjem zborovanju hotela ugovarjati pravica, vdeležiti se posvetovanja o bodoči osnovi zdravniške zbornice in glasovati o tej zadevi.

— (Odbor „Glasbene Matice") naznanja vsem pevskim društvom in drugim pevcem, da je druga izdaja I. lavorike, obsegajoče 42 raznih slovenskih pesmi za moški zbor, gotova in da jo je dobiti v društveni zalogi. Cena 4 zvezkom znaša 2 gld. brez poštarine.

— (Ne želi svojega bližnjika žene,) tako veli 9. božja zapoved, katera se je na jako neprijeten način v spomin poklicala pretekli petek sinu nekega višjega in zlasti v zadnjem času mnogo imenovanega tukajšnjega dostojanstvenika. Ta gospodič seznanil se je bil nekoliko natančnejše nego potrebno s soprogo nekega našega someščana, čigar posel je v tesni zvezi z jedno najneprijetnejših fáz človeškega življenja. V petek zvečer sta v tihotnem kotičku ravno premišljevala o „ljubezni rajskomili", kar se prikaže mej durmi — podoba goljufanega soproga, čigar strmečim očem se je kazal prizor, izključujoč vsak dvom. Krščanska ljubezen nam prepoveduje popisati več podrobnosti dramatične scene, ki se je sedaj razvila in le toliko smemo povedati, da sta igrala največjo ulogo roka soprogova in — lice ljubimčevo. Kakor čujemo, vršil se bo zadnji akt te tragedije pri sodišči, in tudi to se nam poroča, da bo odbrano za to stvar najbrže sodišče v — Kočevji.

— (Predavanje v Spodnji Šiški.) S predavanjem o fotografiji (v nedeljo 27. t. m.) gosp. Gustava Pirca v Šišenski čitalnici končala se je takozvana zimska sezona. Zaključek vreden je bil začetka z lepo „Vodnikovo besedo", preprijetnim pevskim večerom ter nadaljevanjem s tremi znanstvenimi razpravami gosp. kustosa Müllerja o „barju" in poučnim predavanjem g. tajnika c. kr. družbe o kmetijstvu in fotografiji. Fotografija je obče znana obrt, oziroma umetnost in celo zabava. Da pa spada nje pričetek v l. 1841, — da so veleumni, zlasti francoski kemiki, iznajdbo angleškega učenjaka srečno zasledovali in zboljšali in da je k napredku mnogo pripomogel naš rojak g. duhovnik „Puhler", da je znanih do sedaj le 63 prvin (elementov, iz kojih je sestavljeno vse, kar je v naravi, isto tako, kakor se piše na milijone besed raznih jezikov na vesoljnem svetu le z 24—25 črkami,) te zanimivosti zvedeli smo večinoma šele iz gosp. Pirca uvodnega govora. Gosp. Pirc je sam fotograf za zabavo, že 13 let. V predmetu je torej skušen in popolnoma poučen. Po razlaganji upliva solnčne svetlobe, nje sedmerih barv, katere nam očitno mavrica kaže, razkazoval je gosp. svoje lične stoje ali aparate za fotografiranje in razmotrival na drobno in jasno načine, kako se slike (fotografije) delajo in tako je celo mogoče bliskoma hitro vjeti podobo letečega ptiča, dirjajočega konja i: t. d. Z glasno pohvalo in toplimi besedami zahvale odslovili so obilo zbrani društveniki požrtvovalnega govornika, gospoda tajnika c. kr. kmetiske družbe.

— (Odlikovanje.) Gosp. Ambrož Poniž, nadučitelj v Rifenbergu, dobil je sreberni križec s krono za zasluge.

— (Slovensko pevsko društvo v Ptuji.) Opozarjamo vse člane in prijatelje društva na današnji dopis iz Ptuja.

— (Finančna straža v Žalcu.) Z dnem 1. bodočega meseca bode se nastavil v Žalcu oddelek finančne straže, ki bode opravljal službo v sodnijskem in davkarskem okraju vranskem in v nekaterih občinah sodnijskega in davkarskega okraja celjskega.

— (Deželni shod štajerskih socijalistov,) napovedan na dan sv. Jožefa, prepovedala je bila redarstvena oblast, vsled česar so prireditelji sklicali v nedeljo splošen delavski shod, h kateremu so imeli pristop samo povabljenci. Mej zborovanjem prišel je policijski komisar z nekaterimi detektivi, a reditelji so mu ubranili ustop, ker so navzočni samo povabljeni gostje. Komisar ukazal je v imenu redarstvene oblasti, da se morajo navzočniki nemudoma raziti, čemur so delavci po kratkem obotavljanju ustregli. Na shodu je bilo tudi mnogo slovenskih delavcev.

— (Kriza v Goriškem mestnem odboru.) Vsled nasprotstva župana Maurovicha, ki je v dež. zboru glasoval proti nameravani železniški progi Ronke-Tržič-Červinjan, nastala je kriza v mestnem zastopstvu. Mnogi veljavni mestni odborniki, ki so ob jednem tudi deželni poslanci, izstopili so iz mestnega odbora, tako baron Ritter, dr. Verzegnassi in dr. Venuti. Položaj župana je baje zelo omajan in se bode skoro gotovo moral mestni zbor razpustiti.

— (Slovenska šola v Gorici.) Tudi v Gorici se bode sestavila posebna komisija, ki bode pod predsedstvom c. kr. mestnega šolskega nadzornika prof. Culota razpravljala o zadevi slovenskih šol v Gorici. Poleg dveh zastopnikov mestnega odbora udeležila se bodeta tudi dva zastopnika roditeljev, ki so podpisali dotično prošnjo. Radovedni smo, bodo li Goriški mestni očetje tudi posnemali vzgled svojih Tržaških tovarišev?

— (Samomori.) V Trstu ustrelila se je 19letna gospa Jole Bassi. Pognala si je tri krogle v glavo. Omožena je bila še le dva meseca. Tudi njena mati končala si je sama življenje, skočivši skozi okno na cesto. — Neki 16letni realec se je hotel v „boschettu" ustreliti, pa se je le ranil in mu je doktor T. izvlekel kroglo iz rane. Tako mladi samomorilci so pač žalostno znamenje časa!

— (Lloydov parobrod „Archiduchessa Carlotta") obtičal je na potu iz Benetk v Trst pri San Servigliu na suhem. Potovalce, katerih je bilo 37, prevzel je Lloydov parobrod „Oreste".

— (Na Reki obesil se je) mestni odbornik Antonio Balf, obče spoštovan meščan. Uzrok samomoru ni znan.

— (Zanimiva pravda.) Roditelji bivšega avstrijskega častnika Napoleona Lukšiča, rojenega Karlovčana, ki je našel smrt v Kongovski državi pri ekspediciji Stanleyevi, hočejo tožiti Stanleya za odškodnino. Več Londonskih odvetnikov se je baje že ponudilo, da prevzamejo pravdo in pokrijejo vse stroško iz svojega, ako se jim zajamči jeden del vsote, katera se bode zahtevala kot odškodnina.

— (Nesreča.) Po neprevidnem ravnanji z revolverjem ranil je posestnik Anton B. v Buzetu v Istri svojega osemletnega sina. Strel se je izprožil in zadel sina v glavo, da so težko ranjenega morali prenesti v bolnico v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu":

Trst 29. marca. Policija zaprla nekega iz Carigrada došlega tujca, ki je imel v svoji prtljagi osem dinamitnih patron, glede katerih provenijencije ni dal zadostnega pojasnila.

Gorica 29. marca. V Št. Petru zasačili so družbo ponarejevalcev denarja, v kateri so bili mnogi Goričani.

Bruselj 29. marca. Minister unanjih zadev, Chimay, danes umrl.

Berolin 29. marca. V parlamentarnih krogih se govori, da bode odstopil minister Bötticher ter namestu njega prevzel podpredsedstvo v ministerskem svetu finančni minister Miquel, kar bi se moglo zmatrati za koncesijo narodnoliberalni stranki.

London 29. marca. „Times“ priobčila brzojav iz Pariza, da je 30 % v Parizu živečih tujcev ostavilo mesto iz strahu pred dinamitardi.

Razne vesti.

* (Mensa academica.) Akademični senat na Dunaji se je zopet začel resno pečati z ustanovitvijo splošne jedilnice za dijake. Predsednik splošnega dijaškega podpornega društva dr. Hoffman se zavzema že več let za to idejo in je imel z vseučiliškim rektorjem profesorjem Eksnerjem pogovore o tej zadevi ter je dobil pooblasilo, da na podlagi predloženih punktacij dožene stvar z akademičnim senatom.

* (Dar ruskemu carju.) Več veletržcev Pariških sklenilo je pokloniti ruskemu caru kot znak spoštovanja srebrno ploščo, na kateri so udolbeni potomci Nikole I. Plošča ima zlat okvir in je okrašena z dragocenimi kameni in sličicami. Dar se bode caru izročil v teku tega meseca. Deputacijo Pariških veletržčev vodil bode pred carja poslanik grof Montebello.

* (Henrik Ibsen,) slavni norveški pisatelj, praznoval je te dni svoj 64. rojstveni dan. Po večletnem bivanji v inozemstvu praznoval je ta dan zopet jedenkrat v domovini. Biva zdaj v Kristijaniji.

* (Rozalijo Schneider,) pomiloščeno morilko služabnic, odvedli so v kaznilnico v Neudorf, kjer bode zaprta vse svoje žive dni. Pri odhodu ni se kazala posebno žalostno.

* (Anarhisti v Parizu.) Te dni zaprli so v Parizu necega človeka, ki je hotel ustopiti kot služabnik v aristokratični klub, da bi otroval pijače, katere bi pili člani kluba.

* (Obsodba.) Zaradi znanih krvavih izgredov, ki so se vršili dne 1. maja lanskega leta v Rimu, izrekla se je te dni obsodba. Poslanec Cipriani in neki Palla obsojena sta na dve leti in 8 mesecev zapora in na globo 1500 frankov, nemški dijak Korner na jedno leto zapora in globo 500 frankov, 49 zatožencev bilo je obsojenih v kazni od 2 leti in 3 mesece zapora in 1500 frankov globe do 25 dni zapora. Deset zatožencev bilo je oproščenih.

Zavarovalne stvari.

Zavarovalno društvo „The Gresham“ v Londonu. Letno poročilo o 43. upravnem letu, zvršivšem se dne 30. junija 1891, katero se je bilo izročilo dne 26. januvarja 1892 rednemu občnemu zboru delničarjev, je izšlo v tisku. Iz njega posnamemo nastopne podrobnosti. Uspeh minolega leta je jako ugoden. V tem času došlo je društvu 7589 zavarovalnih ponudb za fr. 61,372 000·—, a vsprejetih je bilo 6628 ponudb za fr. 52,717.400·— in izdanih toliko polic. Dohodki od premij, odbivši za vzvrantno zavarovanje iznašajo fr. 15,999 973 02, v kateri svoti je fr. 1,831.148·75 premij prvega zavarovalnega leta. Bilancija o obrestnem računu znaša fr. 4,725,285.94 in priklopivši jo dohodkom od premij, znašajo letni dohodki društva frankov 20,725.258·96. Na zapadle zavarovalne police izplačalo se je v tem letu fr. 8,849.176·87. Tirjatve iz oskrbovalnih in mešanih zavarovalnih pogodb, katere so zapadle, znašajo fr. 1,212.739·48. Za nakup polic se je izdala svota fr. 1.339.855 31. Zavarovalni in rentni zaklad sta se povišala za frankov 6,036.893·95. Vkupna svota aktiv je znašala koncem upravnega leta fr. 117,550.796·67. Kapitalije naložene: fr. 1,480 098·65 v vrednotah angleške vlade, fr. 539,819·75 v vrednotah indijske in kolonijalnih vlad, fr. 17,487 539 80 v vrednotah drugih držav, fr. 56,261715·62 v zadolžnicah železnic in drugih podjetij fr. 16,680.363 54 v hišah, mej katerimi je omeniti društveni hiši na Dunaji in v Budimpešti, fr. 5,333 984·48 v hipotekah in v raznih drugih vrednotah fr. 18,518.663.27.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

28. marca.

Pri **Maliči**: Hirch, Neumünz, Wagner, Lemberger z Dunaja. — Prinz, Miacola iz Trsta. — Rosina iz Ribnice. — Jarman s Krškega. — Kočevar iz Maribora. — Waldstein iz Prage

Pri **Slonu**: Pertl, Schwab, Krieshaber, Mandl z Dunaja. — Vencel iz Sodrašice. — Fodermayer iz Celja. Karpeles iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarju**: Delak iz Reke. — Mayer iz Dalmacije.

Pr **bavarskem dvoru**: Ambrožič iz Domžal.

Umrli so v Ljubljani:

27. marca: Terezija Šukovič, mestna uboga, 79 let, Karlovska cesta št. 7, kap. — Helena Jenko, zidarjeva vdova, 65 let, Karlovska cesta št. 24, pneumonia. — Ana Gril, delavka, 39 let, Hrenove ulice št. 16, pneumonia.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. marca	7. zjutraj	736·1 mm.	9·0° C	sl. jzh.	dež.	0·20 mm.
	2. popol.	735·1 mm.	11·2° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733·6 mm.	9·0° C	sl. jzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 9·7°, za 3·6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. marca t. l.

		včeraj			danes
Papirna renta	gld.	94·30	—	gld.	94·40
Srebrna renta	„	93·70	—	„	93·75
Zlata renta	„	110·70	—	„	110·65
5% marcna renta	„	102·70	—	„	102·75
Akcije narodne banke	„	979·—	—	„	983·—
Kreditne akcije	„	309·75	—	„	309·25
London	„	118·70	—	„	118·65
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·42	—	„	9·42
C. kr. cekini	„	5·61	—	„	5·60
Nemške marke	„	58·05	—	„	58·05
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.		138	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „		181	„ — „
Ogerska zlata renta 4%				107	„ 70 „
Ogerska papirna renta 5%				102	„ 10 „
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.		122	„ — „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi				115	„ 50 „
Kreditne srečke		100 gld.		188	„ 25 „
Rudolfove srečke		10 „		24	„ — „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „		148	„ 40 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.				238	„ 50 „

Težak voz
(parizar)
dobro ohranjen, za štiri konje, noseč 100 centov, proda se po nizki ceni pri sedlarju Ranzingerju,
Ljubljana, Poljanska cesta št. 26. (317—3)

Oglas.
Od 3000 izvodov jako krasnih
pesnij Frana Zakrajšek-a
je le še malo iztisov v zalogi. Dobivajo se po **znižani ceni 50 kr.** zvezek franko na dom pri **A. Binder-ju v Trstu,** Via Malcanton h. št. 5. (336—1)

Prodajalnica
s stanovanjem na ugodnem mestu **v Laškem Trgu** (Štajersko) **se dá takoj v najem.** — Več se izvé pri posestniku **Andr. Kepa v Laškem Trgu.** (342—1)

Trgovskega pomočnika
popolnoma veščega trgovini s konfekcijskim, modnim in platnenim blagom ter ženskimi ročnimi deli, **išče**
F. Bendeković
(338—1) **v Karlovcu na Hrvatskem.**

V Kamniku
išče se **čez poletje** in sicer **za štiri mesece**
lepega stanovanja
obstoječega iz treh popolno meblovanih sob in iz kuhinje z vsem potrebnim orodjem. — Ponudbe naj se blagovolé pošiljati upravništvu „Slovenskega Naroda“ pod naslovom: **Stanovanje št. 92.** (321—2)

Dobrega (316—3)
jabolčnega mošta
ima na prodaj 180 veder
J. Suwa v Šiški pri Ljubljani.

Prodaja sadik.
Meščanska korporacija v Kamniku ima na prodaj v gozdu **Bistrici več tisoč** prav lepih tri- in dveletnih
mecesnovih sadik
po **2 gld. 50 kr. tisoč** na mestu; dalje **več tisoč**
sadik črnega borovca
po **1 gld. 50 kr. tisoč** in štiri in petletne jako lepe
smreke
po **2 gld. 50 kr.** na mestu. (326—2)

Marsala Florio.
Najboljše italijansko desertno vino za slabotne, bolehne in okrevajoče.
Steklenica 1 gld.
Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—6)

Št. 2910. (334—1)

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče na Krškem naznanja: **Dne 14. aprila 1892 dopoludne ob 9. uri** bode se **na Logu h. št. 19** vršila

prostovoljna prodaja

v ostalino pokojne **Urše Vovk,** prej omožene **Urli,** rojene **Dereani, spadajočih zemljišč** uloga št. 185 kat. obč. Hubanjca v inventarni vrednosti 30 gld., uloga št. 186 kat. občine Hubanjca v vrednosti 2958 gld. in uloga št. 697 kat. obč. Hubanjca v vrednosti 100 gld. Vsak ponudnik mora 10% varščine v roke sodnega odposlanca položiti. Kupna cena se plača v jednem mesecu ali pa pozneje, če se bo to kupcu privolilo. Natančneje se poizve pri gospodu **Lenartu Dereani-ju,** posestniku v **Sevnici.**

Zemljišče in jako prostorno, za vsako obrt pripravno pohištvo leži ob okrajni cesti proti Ratečem, na desnem bregu Save, nasproti Sevnici, hosta je gosto zaraščena z bukovim in hrastovim drevjem, njive ležé ugodno ob Savi in so jako rodovitne. To zemljišče bi ugajalo tudi kakemu upokojenemu gospodu.

C. kr. okrajno sodišče na Krškem
dne 28. marca 1892.

„THE GRESHAM“,
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:	Filijala za Ogersko:
Dunaj, I., Giselastrasse	Pešta, Franz-Josefsplatz
št. 1, v hiši društva.	št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1891	frank.	117,550.797·—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891	„	20,725.259·—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848)	„	249,311.449·—
V poslednjej dvanajstmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	„	61,372.000·—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah	„	1.728,184.555·—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaškej cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guidu Zeschkotu.** (340—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.